

บทสวดมนต์

ฉบับพกพา (คำแปล)

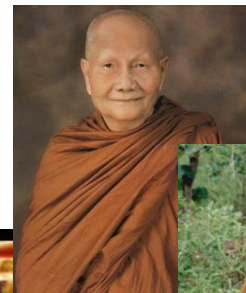
ด้านแปล

สวดถวายพรพระ พาหุงฯ มหาภาฯ

[๒๖ มีนาคม ๒๕๕๔]

**บทสวดมนต์
ถวายพรพระ (อติปิ โสฯ)
พาหุง มหากาย
(พร้อมคำแปล)**

สวดมนต์

สวดมนต์เป็นกิจ อริษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรมก่อนค่อยแผ่เมตตา

การสวดมนต์เป็นนิจ มุ่งให้จิตแนบสนิท ติดในคุณของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ จิตใจจะสงบเยือกเย็นเป็นบัณฑิต มีความคิดสูง ที่ภูมิฐานะทั้งหลาย ก็ จะคลายหายไป ได้ เราจะได้รับอานิสงส์ เป็นผลของตนเองอย่างนี้ จากสวดมนต์ เป็นนิจ

การอริษฐานจิตเป็นประจำ นั้น มุ่งหมายเพื่อแก้กรรมของผู้มีกรรม จากการกระทำ ครั้งอดีต ที่เรารำลึกได้ และจะแก้กรรมในปัจจุบัน เพื่อสู่นาคต ก่อนที่จะมีเวรมีกรรม ก่อนอื่นใด เราทราบเราเข้าใจแล้ว โปรดอโหสิกรรมแก่สัตว์ทั้งหลาย เราจะ ไม่ก่อเวรก่อกรรมก่อภัยพิบัติ ไม่มีเสนียดจัญไรติดตัวไปเรียกว่า เปล่า **ปราศจากทุกข์ ถึงบรมสุข คือนิพพานได้** เราจะรู้ว่ากรรมติดตามมา และเราจะแก้กรรมอย่างไร ในเมื่อกรรม ตามมาทันถึงตัวเรา เราจะรู้ตัวได้อย่างไร เราจะแก้อย่างไร เพราะมันเป็นเรื่องที่แล้ว ๆ มา

การอโหสิกรรม หมายความว่า เราไม่โกรธ ไม่เกลียด เรามีเวรกรรมต่อกันก็ให้อภัยกัน อโหสิกันเสีย อย่างที่ท่านมาอโหสิกรรม ณ บัดนี้ ให้อภัยซึ่งกันและกัน พอให้อภัยได้ ท่านก็แผ่เมตตาได้ ถ้าท่านมี อารมณ์ค้างอยู่ในใจ เสียสัจจะ ผูกใจโกรธ อิจฉาริษยา อาสวะ ไม่สิ้น โหนเลยละท่านจะแผ่เมตตาออกได้ เราจึง ไม่พันเวรพันกรรมในข้อนี้ การอโหสิกรรมไม่ใช่ทำง่าย

จากหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๔ เรื่อง แก้กรรมด้วยการกำหนด โดย พระธรรมสิงหบุราจารย์

<http://www.jarun.org/v6/th/lrule04p0301.html>

จากหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๙ เรื่อง ทำความดีนี้แสนยาก โดย พระธรรมสิงหบุราจารย์

คำนำ

หนังสือสวดมนต์เล่มนี้ ผมทำเพื่อเพื่อนที่อยู่ต่างประเทศคนหนึ่ง และผมเห็นว่า การสวดมนต์ก็มีประโยชน์ง่าย ๆ และสวดเวลาไหนก็ได้ ที่ไหนก็ได้ ฉบับนี้เป็นต้นฉบับหากเกิดผิดพลาดประการใดกระผมขอยอมรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว และฉบับนี้เป็นฉบับที่สองนะครับ

ต้องกราบขออภัยในฉบับแรกนะครับที่มีที่พิมพ์ผิด และกราบขอขอบพระคุณที่มีท่านที่ได้ตรวจอักษรครับ

บุญกุศลที่เกิดจากการเผยแพร่ธรรมของพระพุทธองค์กระผม ขอยกบูชาให้แก่

พระธรรมเจดีย์จารย์ (หลวงพ่อวิริยังค์)

(วัดธรรมมงคล เถาบุญญานันทวิหาร สุขุมวิท ๑๐๑)

พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อจรรย์)

(วัดอัมพวัน สิงหนบุรี)

พระครูปลัดวิระนนท์ วีรนนโท

(วัดป่าเจริญราช ปทุมธานีคลอง ๑๑)

และพระผู้ปฏิบัติดีและปฏิบัติชอบทุกพระองค์

พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์

บิดา มารดา บุคคลที่เคารพ

รวมถึงท่านกัลยาณมิตรทุกท่าน

ทำไมกราบพระต้องมีกราบนมัสการพระอาจารย์

สาเหตุเพราะผมได้เข้าร่วมกิจกรรมครูสมาธิวัตรธรรมมงคล ผมรู้สึกว่คำนี้ดีนะ ก่อนสวดมนต์ให้ไหว้พระรัตนตรัย ตามด้วยกราบนมัสการพระอาจารย์ ตัวนี้เป็นการเคารพพระอาจารย์ทั้งหลายทั้งมวลอาจจะสอนเราแล้วในอดีตชาติ หรือท่านอาจจะอิงพระพุทธรเจ้าก็ได้ครับ

วิธีสวด

ให้เริ่มสวดตั้งแต่บทบูชาพระรัตนตรัยไปเรื่อยๆ จ นจบ ๑ จบ จากนั้นให้สวด บทอธิปิโส เท่าอายุ และบวกอีก ๑ เสร็จแล้ว แผ่เมตตา จบแล้วก็ให้อธิฐานตามสิ่งที่ปรารถนา

กราบพระ

ให้ท่านผู้สวดมนต์นั่งท่าเตรียมเทพบุตร และเทพธิดา แล้วสวดดังนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ะคะวะวา พุทัง

ะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะวากขาโต ะคะวะวะ ตา ัมโม ัมมัง

นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ะคะวะวะ โโต สาวะกะสังโฆ

สังฆัง นะมามิ (กราบ)

กราบนมัสการพระอาจารย์

แปลบูชาพระรัตนตรัย

ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่งต่อพระพุทธเจ้า ด้วยเครื่องสักการะนี้
ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่งต่อพระธรรม ด้วยเครื่องสักการะนี้
ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่งต่อพระสงฆ์ ด้วยเครื่องสักการะนี้
(จากหนังสือสวดมนต์แปล วัดท่าซุง หน้า ๒๘๓)

แปลบทกราบพระรัตนตรัย

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์หมดกิเลสแล้ว
ตรัสรู้ขอบได้โดยพระองค์เอง ข้าพเจ้าขอกราบไหว้พระผู้มี
พระภาคเจ้านั้น ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว
พระธรรมคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้
ดีแล้ว ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระธรรม
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว
ข้าพเจ้าขอนอบน้อมพระสงฆ์
(จากหนังสือบทสวดมนต์แปล วัดธรรมมงคล หน้า ๑๓)

บูชาพระรัตนตรัย

อิมิณา สักกาเรนะ พุทฺธัง อะภิปูชะยามิ
อิมิณา สักกาเรนะ ฐัมมํ อะภิปูชะยามิ
อิมิณา สักกาเรนะ สังฆํ อะภิปูชะยามิ

บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ ภะคะวา
พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)
สะวาภาโต ภะคะวะตา ฐัมโม ฐัมมํ
นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)

ขอขมาพระรัตนตรัย

ข้าพเจ้าขอกราบไหว้บูชาพระพุทธ

ข้าพเจ้าขอกราบไหว้บูชาพระธรรม

ข้าพเจ้าขอกราบไหว้บูชาพระสงฆ์

(จาก <http://www.google.co.th/ขอขมาพระรัตนตรัย>)

แปลอาราธนาศีล ๕

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอศีล ๕ พร้อมทั้ง
ไตรสรณคมน์ เพื่อจะรักษาในข้อต่างๆ หรือแยกรักษาแต่ละข้อ
แม้ครั้งที่ ๒ แม้ครั้งที่ ๓

(จากหนังสือบทสวดมนต์พร้อมคำแปล วัดป่าเจริญราช หน้า ๑๒๓)

ขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทธัง , สัพพะ เมโทลัง ,
ขะมะอะเม ภันเต, วันทามิ ธรรมัง, สัพพะ
เมโทลัง , ขะมะอะเม ภันเต , วันทามิ
สังฆัง, สัพพะ เมโทลัง, ขะมะอะเม ภันเต

อาราธนาศีล ๕

อะหังภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถา
ยะ ติสระणेณะสะหะ ปญฺจะศีลานิยา
จามิ

ทุติยัมปิ อะหัง ภันเต วิสุง
วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระणेณะ
สะหะ ปญฺจะศีลานิยาจามิ

แปลนมัสการพระรัตนตรัย

ขออนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่ง
เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(จากหนังสือบทสวดมนต์พร้อมคำแปล วัดป่าเจริญราช หน้า ๓)

ตะติยมฺปิ อะหัง ภัณฑะ วิสุง

วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระระณนะ

สะหะ ปัญจะคีลานิยามิ

หมายเหตุ : (อะหัง) และ (มิ) ใช้สวดเมื่อทำนสวดคนเดียว แต่ถ้าหลายคน
อะหัง เป็น (มะยัง) และ มิ เป็น (มะ)

นมัสการพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต

สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต

สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต

สัมมาสัมพุทธัสสะ

แปลไตรสรณคมน์

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้า เป็นสรณะ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรมเจ้า เป็นสรณะ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสังฆเจ้า เป็นสรณะ

แม้ครั้งที่สอง ... แม้ครั้งที่สามฯ

(จากหนังสือบทสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น วัดอัมพวัน หน้า ๑๖)

ไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ

ทฺถิยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ทฺถิยัมปิ ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

ทฺถิยัมปิ สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ

ตตฺถิยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ตตฺถิยัมปิ ธัมมํ สาระณัง คัจฉามิ

ตตฺถิยัมปิ สังฆํ สาระณัง คัจฉามิ

แปลศีล ๕

ข้าพเจ้า ขอสมทานสิกขาบท คือ เว้นจากการฆ่าสัตว์
ด้วยตนเองและใช้ให้ผู้อื่นฆ่า

ข้าพเจ้าขอสมทานสิกขาบท คือ เว้นจากการถือเอา
สิ่งของที่เจ้าของไม่ให้

ข้าพเจ้าขอสมทานสิกขาบท คือ เว้นจากการประพฤติ
ผิดในกามทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขอสมทานสิกขาบท คือ เว้นจากการพูดไม่จริง

ข้าพเจ้าขอ สมทานสิกขาบท คือ เว้นจากการดื่มสุรา
และเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท

(จากหนังสือบทสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น วัดอัมพวัน หน้า ๑๖)

ศีล ๕

ปาณาติปาตา เวระมณี สิกขา ปะทัง

สะมาதியามิ

อะทินนาทานา เวระมณี สิกขา ปะทัง

สะมาதியามิ

กาเมสุมิจฉาจारा เวระมณี สิกขา ปะทัง

สะมาதியามิ

มุสาวาทา เวระมณี สิก ขา ปะทัง

สะมาதியามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา

เวระมณี สิกขา ปะทัง สะมาதியามิ

แปลถวายพรพระ (อิติปิ โสฯ)

เพราะเหตุอย่างนี้ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้นอะระหัง เป็น
ผู้ไกลจากกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ชอบโดยพระองค์เอง เป็นผู้ถึง
พร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ไปแล้วด้วย ดี เป็นผู้รู้โลก
อย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้ อย่างไม่มี
ใครยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้
ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความจำเริญจำแนกธรรมสั่ง
สอนสัตว์ ดังนี้

พระธรรม เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัส สไว้ดีแล้ว
เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ ฟังเห็นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่
ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่น
ว่า ท่านจงมาดูเถิด เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ เป็นสิ่งที่ผู้รู้ ฟัง
รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้

ถวายพรพระ (อิติปิ โสฯ)

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัม
พุทโธ วิชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัสตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ
(พุทฺธคุณ)

สะวากขาโต ภาคะวะตา ัมโม
สันทิภูจฺจโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก
โอปะนะยิโก ปัจจัตถัง เวทิตัพโพ
วิญญูหิติ (อ่านว่า วิญญูฮิติ) (ธรรมคุณ)

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรม
เป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาค
เจ้าหมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ คู่แห่งบุรุษ
สี่คู่ นับเรียงตัวได้แปดบุรุษ นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มี
พระภาคเจ้า เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา เป็นผู้ควรแก่
สักการะที่จัดไว้ต้อนรับ เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน เป็นผู้
บุคคลทั่วไปควรทำ เป็นเหมือนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่ง
กว่า ดังนี้

(จาก<http://th.wikisource.org/wiki>)

หมายเหตุ: คู่แห่งบุรุษสี่คู่ นับเรียงตัวได้แปดบุรุษ คือ คือพระอริยะบุคคล ที่
ท่านบรรลุนิพพาน โสคาปัตติมรรค โสคาปัตติผล ไปถึงพระอรหัตตมรรคและ
อรหัตตผล รวม4คู่ 8 บุรุษ การกราบไหว้ท่านที่เป็นพระอริยะบุคคล เรียก
พระสงฆ์ในความหมายนี้รวมชายหญิงที่บรรลุนิพพานแล้วแม้ยังไม่บวช

(จาก<http://larndham.org>)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
กะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
กะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ สามิจิปะฏิปันโน
ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ
ปุริสะยุคานิ อัมมัญชะ ปุริสะปุคคะลา
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิณียโย
อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง
ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ (สังฆคณ)

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

๑. พระจอมมุนีได้ทรงชนะพญามารผู้เนรมิตแขนมากตั้งพัน
ถืออาวุธครบมือ ชี้คชสารชื่อครีเมฆละ พร้อมด้วยเสนา มารโห่
ร้องกึกก้องด้วยธรรมวิธี คือ ทรงระลึกถึงพระบารมี ๑๐
ประการ ที่ทรงบำเพ็ญแล้ว มีทานบารมีเป็นต้น
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัย
มงคลนั้น

๒. พระจอมมุนีได้ทรงชนะอาพวักยักษ์ ผู้มีจิตกระด้าง คุร้าย
เหี้ยมโหด มีฤทธิ์ยิ่งกว่าพญามาร ผู้เข้ามาต่อสู้อย่างนัก จนตลอด
รุ่งด้วยวิธีที่ทรงฝึกฝนเป็นอันดี คือ ขันติบารมี
(คือ ความอดทน อดกลั้น ซึ่งเป็น ๑ ในพระบารมี ๑๐ ประการ)
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัย
มงคลนั้น

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

พาหุงสหัสสละมณีนิมิตะสาธุชน
ตั้ง ครีเมฆะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาภิรมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ

๓. พระจอมมุนีได้ทรงชนะพญาช้างตัวประเสริฐชื่อ นาคาภิรี เป็นช้างเมามันยิ่งนัก คุร้ายประดุจไฟป่า และร้ายแรงดังจ๊ก ราชูธและสายฟ้า (ขององค์อินทร์) ด้วยวิธีรดลงด้วยน้ำ คือ พระเมตตา ขอข้มงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระ พุทธข้มงคลนั้น

๔. พระจอมมุนีทรงบันดาลอิทธิฤทธิ์ทางใจอัน ยอดเยี่ยม ชนะโจรชื่อองคฤมาล (ผู้มีพวงมาลัย คือ นิ้วมือมนุษย์) แสนร้ายกาจมีฝีมือ ถือดาบวิ่งไล่พระองค์ไปสิ้นทาง ๓ โยชน์ ขอข้มงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรัชมงคลนั้น

นาคาภิริง คะชะวะรังอะติมัตตะ
ภูตัง ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
เม ตัตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เม* ชะยะมังคะลานี
อุกขิตตะขัคกะมะติหัตตะ สุทธารุณัน
ตัง ชาวันติโยชะนะปะถังคฤมาละวันตัง
อิทธิสิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เม* ชะยะมังคะลานี

๕. พระจอมมุนีได้ทรงชนะความกล้าร้ายของนางจิณฺจมาณวิกาผู้ทำอาการประดุจว่ามีครรภ์ เพราะทำให้สัณฐานกลม (ผูกติดไว้) ให้เป็นประดุจมีท้องด้วยวิธีสมาธิอันงาม คือ ความสงบระงับพระหฤทัย ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

๖. พระจอมมุนี ทรงรุ่งเรืองแล้วด้วยประทีป คือ ปัญญา ได้ชนะสัจจนิก รัตน (อ่านว่า สัจจะกะนิครนถ์ , นิครนถ์ คือนักบวชประเภทหนึ่งในสมัยพุทธกาล) ผู้มีอชฌาสัยในที่ จะสละเสียซึ่งความสัจย์ มุ่งยกถ้อยคำของตนให้สูงล้ำดูยกทรงเป็นผู้มีดมนยิ่งนักด้วยเทศนาญาณวิธี คือ รู้อชฌาสัยแล้ว ตรัสเทศนาให้มองเห็นความจริง ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

กัตตวานะ กัณฺฐะมุทะรัง อิวะ
คัฟภินียา จิณฺจายะ ทุณฺฐะวะจะนัง ชะนะ
กายะมัชเณ สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา
มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะตุ เม* ชะยะมัง
กะลาณี

สัจจัง วิหาเย มะตีสัจจะกะวาทะ
เกตุง วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญฺญาป ะทีปะชะลีโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะตุ เม* ชะยะมังกะลาณี

๗. พระจอมมุนีทรงโปรดให้พระโมคคัลลานะเถระ
พุทธชินราช นรมิตกายเป็นนาคราชไปทรมานพญานาคราช
ชื่อ นันโทปนันทะ ผู้มีความหลงผิดมีฤทธิ์มาก
ด้วยวิธีให้ฤทธิ์ที่เหนือกว่าแก่พระเถระ ขอขมายมกลทั้งหลายจง
มีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมกลนั้น

๘. พระจอมมุนีได้ทรงชนะพรหมผู้มีนามว่าพกาพรหม
ผู้มีฤทธิ์ สำคัญตนว่าเป็นผู้รุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธิ์
มีความเห็นผิดประดุจอุกฐรัดมือไว้อย่างแน่นแฟ้นแล้ว
ด้วยวิธีวางยาอันพิเศษ คือ เทศนาญาณ ขอขมายมกลทั้งหลาย
จงมีแก่ท่าน ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมกลนั้น

นันโทปนันทะภูชะคัง วิพุชัง
มะหิทธิง ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมา
ปะยันโต อิทฐุปะเทสะ วิธินา ชิตะวา
มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมัง
คะลานี

ทูกคาหะทีฏฐิภูชะเคนะ สุทักฐุหัต
ถัง พรัหมัง (อ่านว่า พรัम्मัง) วิสุททธิชุตติ
มิตธิพะก ภาชานัง ญาณาคะเทนะ วิธินา
ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เม*
ชะยะมังคะลานี

นรชนใดมีปัญหา ไม่เกียจคร้าน สวดก็ดี ระลึกก็ดี ซึ่งพระ
พุทธชัยมงคล ๘ บทนี้ทุก ๆ วัน นรชนนั้นจะพึงละเอียดได้ ซึ่ง
อุปัทวันตรายทั้งหลายมีประการต่าง ๆ เป็นอนเนกและถึงซึ่ง
วิโมกข์ (คือ ความหลุดพ้น) อันเป็นบรมสุขแล

แปลชัยปริตร (มหากาฯ)

ผู้เป็นที่พึงของสัตว์ทั้งหลาย ประกอบแล้วด้วย
พระมหากุรุณา ยังบารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม เพื่อประโยชน์
แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ได้บรรลุสัมโพธิญาณอันอุดมแล้ว
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

เอตปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะ
กาตา โยวาจะโน ทินะทิเน สาระเต มะตัน
ที หิตวานะ เนกะวิวิชานี จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร
สะปัญโญ

ชัยปริตร (มหากาฯ)

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะ
ปาณินัง ปุเรตวา ปาระมิ สัพพะ ปัตโต
สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โหตุ เม* ชะยะมังคะลัง ฯ

ขอท่านจงมีชัยชนะ ดูพระจอมมุนีที่ทรงชนะมาร
ที่โคนโพธิพฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพพุทธาภิเษก
ทรงปราโมทย์อยู่บนอปราจิตบัลลังก์อันสูง เป็นจอมมหาปฐพี
ทรงเพิ่มพูนความยินดีแก่ เหล่าประยูรญาติากยวงศ์ฉะนั้น
เทอญ

เวลาที่ “สัตว์” (หมายถึง สิ่งมีชีวิตทั้งหลาย เช่น มนุษย์
และสรรพสัตว์) ประพฤติชอบ เชื่อว่า ฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่ง
ดี และชนะดี ครุฑดี บูชาดีแล้ว ในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย
กายกรรม เป็นประทักษิณ วชิรกรรม เป็นประทักษิณ มโนกรรม
เป็นประทักษิณ ความปรารถนาของท่านเป็นประทักษิณ สัตว์
ทั้งหลายทำ กรรม อันเป็นประทักษิณแล้ว ย่อมได้ประ โยชน์
ทั้งหลาย อันเป็น ประทักษิณ

ชะยันโตโพธิยา มูเล ลักยานัง
นันทิ วัฑฒะโน เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ
(ถ้าสวดให้คนอื่นเปลี่ยนเป็น ตะวัง วิชะ
โย โหหิ) ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล

อะปะราชิตะ ปัลลังเก สีเส
ปะฐะวิโปกชะเร อะภิสเสเก
ลััพพะพุทธานัง อักคัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุณักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุณ
ฉูตัง สุชะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิณฐัง
พรัหมะ (อ่านว่า พรัम्मะ) จาริสู
ปะทักษิณัง กายะกัมมัง วาจา กัมมัง

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจง
รักษาท่าน ด้วยอนุภาพแห่งพระพุทธเจ้า ๑ ขอความสวัสดิ
ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจง
รักษาท่าน ด้วยอนุภาพแห่งพระธรรม ขอความสวัสดิ
ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจง
รักษาท่านด้วยอนุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอความสวัสดิทั้งหลาย
จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

(จาก <http://www.dhammadjak.net/chaiya/6.html>)

ปะทักษิณัง ปะทักษิณัง มะโนกัมมัง
ปะณิธีเต ปะทักษิณา ปะ ทักขิณา นิ
กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักษิणे ๑

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ
สัพพะ เทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ
สะทา โสตถิ ภะวัน ตุ เม* ๑

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ
สัพพะ เทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ
สะทา โสตถิ ภะวัน ตุ เม* ๑

“ลูกว่านอนสอนยาก ลูกติดยาเสพติด
ถ้าทำถูกวิธีแล้ว มันจะหันเหเร่มาทางดี
ได้ พ่อแม่กินเหล้าเมายา เล่นการพนัน
ลูกจะไปสอนพ่อแม่ไม่ได้ มีทางเดียวคือ อ
เจริญพระกรรมฐาน สรรวมจิตแผ่
เมตตา อุทิศส่วนกุศล”

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ
สัพพะ เทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ
สะทา โสตถิ ภะวัน ตุ เม* ฯ

(* ถ้าสวดให้คนอื่น ให้เปลี่ยนจากคำว่า เม เป็น เต)

(ถ้าสวดให้คนอื่นเปลี่ยน อะหัง วิชะโย โหมิ เป็น ตะวัง วิชะโย
โหหิ)

(พรั้มมะ (อ่านว่า พรั้มมะ))

ทำไมต้องอิติปิ โส เท่าอายุ บวกหนึ่ง

"ที่ว่าให้ว่าสวดเท่าอายุนี้ หมายความว่าอายุเท่าไร ๒๐ ถ้าเรา สวดแค่ ๑๐ เดียว มันก็ไม่เท่าอายุสวดไปเนี่ยเท่าอายุก่อนนะ มันคุมให้มีสติ แล้วก็เกินหนึ่งเพราะอะไร ที่พูดเกินหนึ่งเนี่ย หมายความว่า คนมักง่ายมักได้ คือมันมีเวลาน้อย ถ้าสวดแค่เกิน หนึ่งทำอะไรให้มันเกินไว้ เหมือนคุณโยมเนี่ยไปค้าขาย ยัง ไม่ได้ขายได้สักกะตั้งค์เลย จะเอาอะไรไปให้ทาน ยังไม่ได้ ทำไรเลยต้องให้ตัวเองก่อนนะ นี่ต้องค้าขายต้องลงทุน นี่ ต้อง ลงทุนก็สวดไป แต่สวดมากเท่าไรยิ่งดีมาก ได้มีสมาธิมาก แต่ อาตมาที่พูดไว้คือคนมันไม่มีเวลา ก็เอาเกินหนึ่งได้ไหม เกิน หนึ่งได้ก็ใช้ได้นะ แต่ถ้าเกินถึง ๑๐๘ ได้ไหม ยิ่งดีใหญ่ ทำให้ เกิดสมาธิสูงขึ้น"

จากบทสัมภาษณ์ในรายการ “ชีวิตไม่สิ้นหวัง” ทางช่อง ๓

(จาก <http://www.jarun.org/v6/th/dhamma-pray.html#5>)

อิติปิ โส เท่าอายุ บวกหนึ่ง

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัม
พุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัสสะกา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ

ให้สวดเกินอายุ ๑ จบ เช่น อายุ ๓๒ ปีต้องสวด ๓๓ จบ

วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล (๑)

วันนี้จะขอฝากญาติโยมไว้ การอุทิศส่วนกุศล และการแผ่ส่วนกุศลไม่เหมือนกัน การแผ่คือการแพร่ขยาย เป็นการเคลียร์พื้นที่ แผ่ส่วนบุญออกไป เรียกว่า สัพเพตตทา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกัน ทั้งหมดทั้งสิ้น เรียกว่าการแผ่แพร่ขยาย แต่การอุทิศให้ เป็นการให้โดยเจาะจง ถ้าเราจะให้ตัวเองไม่ต้องบอก ไม่ต้องบอกว่าขอให้ข้าพเจ้ารวย ขอให้ข้าพเจ้าดี ขอให้ข้าพเจ้าหมดหนี้ ทำบุญก็รวยเอง เราเป็นคนทำ เราก็เป็นคนได้ และการให้บิดามารดานั้นก็ไม่ต้องออกชื่อแต่ประการใด ลูกทำดีมีปัญญา ได้ถึงพ่อแม่ เพราะใกล้ตัวเรา พ่อแม่อยู่ในตัวเรา เราสร้างความดีมากเท่าไรจะถึงพ่อแม่ มากเท่านั้น เรามีลูก ลูกเราดี ลูกมีปัญญา พ่อแม่ก็ชื่นใจโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องไปบอก

จากหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๖ เรื่อง การอุทิศส่วนกุศล โดย พระธรรมสิงหบุราจารย์

คำอธิษฐานอโหสิกรรม

ข้าพเจ้าขออโหสิกรรม กรรมใดที่ทำ
แก่ผู้ใดในชาติใดๆ ก็ตาม ขอให้เจ้ากรรม
นายเวรจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า
อย่าได้จองเวรจองกรรมต่อไปเลย
แม้แต่กรรมที่ใครๆ ทำแก่ข้าพเจ้า
ก็ตาม ข้าพเจ้าขออโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น
ยกถวายพระพุทธเจ้าเป็น อภัยทาน
เพื่อจะได้ไม่มีเวรกรรมต่อไป
ด้วยอานิสงส์แห่งอภัยทานนี้ ขอให้
ข้าพเจ้า ครอบครัว บุตรหลาน และวงศา

วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล (๒)

ผู้ปรารถนาจะปลูกเมตตาให้จงงามอยู่ในจิต พึงปลูกด้วยการคิดแผ่
ในเบื้องต้นแผ่ไปโดยเจาะจงก่อน ในบุคคลที่ชอบพอ มีมารดา บิดา ญาติมิตร
เป็นต้น โดยนัยว่าผู้นั้น ๆ จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีความเบียดเบียน ไม่มีทุกข์ มี
สุขสวัสดิ์ รักษาตนเถิด เมื่อจิตได้รับการฝึกหัดคุ้นเคยกับเมตตาเข้าแล้ว ก็แผ่
ขยายให้กว้างออกไปโดย ลำดับดังนี้ ในคนที่เฉย ๆ ไม่ชอบไม่ชัง ในคนไม่ชอบ
น้อย ในคนที่ไม่ชอบมาก ในมนุษย์และดิรัจฉานไม่มีประมาณ เมตตาจิต เมื่อ
คิดแผ่กว้างออกไปเพียงใด มิตรและไมตรีก็มีความกว้างออกไปเพียงนั้น
เมตตา ไมตรีจิตมิใช่อำนวยความสะดวกให้เฉพาะบุคคล ย่อมให้ความสุขแก่ชน
ส่วนรวมตั้งแต่สองคนขึ้นไป คือ หมู่ชนที่มีไมตรีจิตต่อกัน ย่อมหมดความ
ระแวง ไม่ต้องจ่ายทรัพย์ จ่ายสุข ในการระวังหรือเตรียมรุกรั บ มีโอกาส
ประกอบการงาน อันเป็นประโยชน์แก่ตนเอง และหมู่เต็มที่มีความ
เจริญรุ่งเรืองและความสงบสุขโดยส่วนเดียว

จากหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๑๓ เรื่อง สุจริตธรรมเหตุแห่งความสุขที่แท้จริง
โดย พระธรรมสังฆปุราจารย์

คณาญาติ จงมีความสุข ความเจริญ
ปฏิบัติสิ่งที่ดีและสิ่งที่ชอบด้วยเทอญฯ

บทแผ่เมตตาให้กับตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร

อัปยาปัชฌโม โหมิ ปราศจากอุปสรรคอันตราย
ทั้งปวง

อะนีโฆ โหมิ ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ

สุขิ อตตานัง परिหะรามิ มีความสุขกายสุข

ใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล (๓)

สวามนตร์เป็นนิจ อธิษฐานจิตเป็นประจำ อโหสิกรรมเสียก่อนและเราก็แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่เราไปสร้างกรรมมาครั้งอดีต รู้บ้าง ไม่รู้บ้าง รู้เท่าทันหรือไม่เท่าทันก็ตาม ถ้ารู้เท่าไม่ถึงการณ์เช่นนี้แล้ว ขอสรรพสัตว์ทั้งหลายจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า มันก็จะน้อยลงไป

จากหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๓ เรื่อง กรรมฐานแก้กรรมได้อย่างไร โดย พระธรรมสิงหบุราจารย์

บทแผ่เมตตาให้กับสรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์
เกิดแก่เจ็บตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มี
เวรแก่กันและกันเลย

อัปยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีมา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มี
ความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกาย
สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้น เถิด ฯ

วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล (๔)

“ผมทำมา ๔๐ กว่าปีแล้ว ทำได้ผล ขอถวายความรู้เป็นบุญเป็นกุศล
ให้ท่านได้บุญอย่างประเสริฐไป จะได้อุทิศให้โยมเขา เขาเป็นโรคภัยไข้เจ็บ ถ้า
ไม่เหลือวิสัยมันก็หายได้”

จากหนังสือกฎแห่งกรรมเล่ม ๕ เรื่อง วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล โดย
พระธรรมสิงหบุราจารย์

ความอดทนเป็นสมบัติของนักต่อสู้
ความรู้เป็นสมบัติของนักปราชญ์
ความสามารถเป็นของนักประกอบกิจ
ความสามารถทุกชนิดเป็นสมบัติของผู้ดี

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขिता

โหนตุ มาตาปิเตโร ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ
แก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของ
ข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิทัง เม ญาติีนัง โหตุ สุขिता โหนตุ

ญาติะโย ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติ
ทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของ
ข้าพเจ้า จงมีความสุข

ความดีเป็นศัตรูของชีวิต

ความดีต้องมีอุปสรรค

เขาร้ายมาอย่าร้ายตอบ

เขาไม่ดีมา เราเอาความดีไปแก้ไข

คนตระหนี่ก็ให้ของที่ต้องการ

คนพูดเหลวไหล เอาความจริงใจไปสนทนา

อย่าเอาเหลวไหลไปสนทนากับมัน

เสียเครดิตหมด

อย่าไปเห็นแก่คนแบบนั้นแบบนี้เลย

จะเสียหาย

อิทัง เม ครูปรัชญาจริยานัง โหตุ

สุจิตา โหนตุ ครูปรัชญาจริยา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์
ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของ
ข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิทัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุจิตา

โหนตุ สัพเพเทวา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ
แก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลาย
ทั้งปวง จงมีความสุข

ขอฝากไว้กับคุณโยมทุกๆ ท่าน

คนเรานี้สุขไม่เหมือนกัน

ทุกข์ไม่เหมือนกัน แก้ไขเหมือนกันทุก ๆ

คนไม่ได้เข้าเมืองตาหลิวต้องหลิวตาตาม

อย่าไปขัดคอเขา ต้องฝืนใจต้องอดทน

อิทัง สัพพะเปตานัง โหนตุ สุขิตา

โหนตุ สัพเพ เปตา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ
แก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้ง
ปวง จงมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหนตุ สุขิตา โหนตุ

สัพเพเวรี ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เจ้ากรรม
นายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวร
ทั้งหลายทั้งปวง จงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตต ตานัง โหนตุ สุขิตา

โหนตุ สัพเพ สัตตา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ
แก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้ง
ปวง จงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

มีสติปัญญาสวমনต์ให้หัวพระ

เจริญพระกรรมฐาน จะเหมือนกันได้

และวิสัยทัศน์จะเหมือนกัน

จะได้มีสติปัญญาเหมือนกัน

จะมีเมตตาเหมือนกัน อาริอารอบเหมือนกัน

และจะช่วยกันดีด้วย

เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีเมตตา

มีธรรมะแล้วจะช่วยกันตลอดรายการ

พี่ช่วยน้อง น้องช่วยพี่ สร้างความดีให้พ่อแม่

ตลอดไป

ถ้าเราอยู่โรงพยาบาล

หรือจะอยู่ในรูปบริษัทใดก็ตาม

เราทำงานด้วยความตั้งใจ

มีความสามัคคีรับรองไปรอดแน่

กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลจากการ
เจริญภาวนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวร
ทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าได้เคย
ล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติ จนถึง
ปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็
ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ และโปรด
อโหสิกรรม และอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้า
ด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ.

หลับตาสัก ๑ นาที ระลึกถึงบุญและแผ่เมตตาไปยัง บิดา
มารดา ญาติ มิตรสหาย ครูอาจารย์ เทวดา เปเรต เจ้ากรรมนาย
เวร สรรพสัตว์ทั้งหลาย และอธิษฐาน

“ถ้าคนไหนเคราะห์ร้าย หรือดวงไม่ดีให้
สร้างพระเข้าตัว (นำธรรมะเข้าตัว คือ
สวดมนต์ภาวนา)”

สวดมนต์เป็นยาทา วิปัสสนาเป็นยากิน

พระธรรมสิงหบุราจารย์
(หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม)

บทสวดเพิ่มเติม

ท่านสามารถสวดเพิ่มเติมตามแต่ศรัทธา นะครับ

พระคาถาชินบัญชร

ก่อนที่เจริญภาวนาให้ตั้งนะโม ๓ จบ แล้วระลึกถึงเจ้า
ประคุณสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง

อติถิกายกายะญายะ

อิติปิโสภะคะวา

มรณังสุขัง อะระหัง

ธะนะกาโมละเภธะนัง

เทวานังปิยะตังสุตตะวา

ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ

สุคะโต นะโมพุทฺธายะ

แปลพระคาถาชินบัญชร

พระพุทธเจ้าและพระนราศากทั้งหลายผู้ประทับนั่งแล้ว
บนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามารธา ราช ผู้พรั่งพร้อมด้วย
เสนาราชพาหนะแล้ว เสวยอมตรสคือ อริยสังขารทั้งสี่
ประการ เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์
มี 28 พระองค์ คือพระผู้ทรงพระนามว่า ตัณห์กรเป็นอาทิ
พระพุทธเจ้าจอมมุนีทั้งหมดนั้น.

ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียร
เกล้าอ งค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประดิษฐานอยู่บน
ศิระพระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อ
เกิดแห่งสรรพคุณ อยู่ที่อก.

ชะยาสะนากะตา พุทธา เขตตะวา

มารัง สะวาหะนัง จะตุสัจจาสะภัง ระลัง
เย ปิวิงสูง นะราสะภา

ตัณห์กราทะโย พุทธา อัญฐะวีสะติ

นายะกา ฐั พเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง

มัตตะเก เต มุนิสสะรา

สีเส ปะติฏฐิตอ มัยหัง พุทธโธ ฐัมโม

ทะวีโลจะเน ฐังโฆ ปะติฏฐิตอ มัยหัง อูเร

ฐัพะพะคุณากะโร

พระอนรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา
พระโมคคัลลาน์อยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะ
อยู่เบื้องหลัง

พระอา นนทักกับพระราหูอยู่หุขวา พระกัศสะปะกับ
พระมหานามะอยู่หุซ้าย

มุณีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ ดัง
พระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและ
ข้างหลัง

หะทะเย เม อะนรุทโธ สารีปุตโต
จะ ทักขิเณ โกณฑัญโญ ปิณฺณฐิภาคัสสิมิง
โมคคัลลาโน จะ วามะเก

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง
อานันทะราหูลา กัสสะโป จะ มะหاناโม
อุภาสุง วามะโสตะเก

เกสะโต ปิณฺณฐิภาคัสสิมิง สุริโยวะ
ปะกังกะโร นิสินโน สิริสัมปันโน โสภีโต
มุณีปุงกะโว

พระเถระกุมาระกัสสะปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันพิเศษ
มีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ

พระปุลณณะ พระอังคฺลิมาล พระอุบาตี พระนันทะ
และพระสีวะลี พระเถระทั้ง 5 นี้ จึงปรากฏเกิดเป็นกระแจะ
จุมเจิมที่หน้าผาก

ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัยและ
เป็นพระโอรสเป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย
แต่ละองค์ล้วน รุ่งเรืองไฟโรจน์ด้วยเดชแห่ง ศีลให้ดำรงอยู่ทั่ว
อวัยวะน้อยใหญ่

กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี

จิตตะวาทะโก โส มัยหัง ะทะเน นิจจัง
ปะติฏฐาตี คุณากะโร

ปุลโณ อังคฺลิมาโล จะ อุปาตีนันทะตี

วะลี เถรา ปญฺจะ อิม ชาตา นะลาญฺเ
ติละกา มะมะ

เสสาตีติ มะหาเถรา วิชิตา ชิน ะสาวะ

กา เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต

ชิโนระสา ชะถันตา สีละเตเชนะ

อังกะมังเกสุ ัตถจฺจिता

พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสสูตรอยู่เบื้องขวา
พระอังคฺลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระชัคคะสูตรอยู่เบื้องหลัง

พระขันธปริตร พระโมรปริตรและพระอาฏานาฏิยสูตร
เป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภากาศ

อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกที่ได้กล่าวมาแล้วนี้
ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิดมีศีลาทีคุณอันมั่นคง คือ
สัตตปะปการเป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ด
ชั้น

ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ
เมตตะสุตตะกัง ชะชัคคัง ปัจฉะโต
อาสิ วาเม อังคฺลิมาละกัง

ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิ
ยะสุตตะกัง อากาเส ฉะทะนัง อาสิ
เสสา ปาการะสัณฐิตา

ชินาณาวะระรังยุตตะ สัตตัพปาการะ
ลังกะตะ วาตะปีตตะทิสัญชาตะ
พาหิรัชณัตตูปัททะวะ

ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำ
กิจการใด ๆ เมื่อ ข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัญชา
แวดวงกรงล้อม แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอโรคอุปัทวะ
ทุกข์ทั้งภายนอกและภายใน อันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและ
โรคดีเป็นต้น เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าได้เหลือ

ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น
จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้นท่ามกลางพระชิน
บัญชร ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกป้องรักษาภายใน
เป็นอันดี ฉะนี้แล

ข้าพระพุทธเจ้า ได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่ง
สัตถธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวะอันตรายใด ๆ ด้วยอานุภาพ
แห่งพระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระ
ธรรม ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์
ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติและรักษาดำเนินไปโดยสวัสดิ
เป็นนิจนิรันดร เทอญ.

(จาก <http://www.dhammadjak.net/chinabanchon/4.html>)

อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะ
เตชะสา วะสะโต เม สะกิจเจนะ
สะทา สัมพุทธะปัญชะเร
ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง
มะฮีตะเล สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต
มะหาปุริสาสะภา

อิจเจวะมันโต สุกุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนนะ ชิตาริสังโค
สังฆานุภาเวนนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาติโต
จะรามิชินะปัญชะเรติ ฯ
(ชินะปัญชะระคาถา นิฎฐิตา)

อธิบายเพิ่มเติม (๑)

มรรค ๔ (ทางเข้าถึงความเป็นอริยบุคคล, ญาณที่ทำให้ละสังโยชน์ได้ขาด - the path)

๑. โสดาปัตติมรรค (มรรคอันให้ถึงกระแสที่นำไปสู่พระนิพพานที่แรก , มรรคอันให้ถึงความเป็นพระโสดาบัน เป็นเหตุละสังโยชน์ได้ ๓ คือ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส - the path of stream-entry
๒. สกทาคามิมรรค (มรรคอันให้ถึงความเป็นพระสกทาคามี เป็นเหตุละสังโยชน์ได้ ๓ ข้อต้น กับทำราคะ โทสะ โมหะให้เบาบางลง - the path of once-returning)
๓. อนาคามิมรรค (มรรคอันให้ถึงความเป็นพระอนาคามี เป็นเหตุละสังโยชน์เบื้องต้นได้ทั้ง ๕ - the path of non-returning)
๔. อรหัตตมรรค (มรรคอันให้ถึงความเป็นพระอรหันต์ เป็นเหตุละสังโยชน์ได้หมดทั้ง ๑๐ - the path of Arahantship)

ปิดท้าย

อ้างอิง

บางบทผมอ้างอิงมาจาก หนังสือสวดมนต์ฉบับพกพา ทางสายเอก บางบทผมได้คัดลอกมาจาก ก หลาย website บางบทผมได้ลงมือพิมพ์เอง

แผนต่อไปผมจะพิมพ์บทสวด

๑. ธรรมจักรกัปปวัตนสูตร
๒. บทสวดพระอภิธรรม
๓. บทสวดโพชฌังคปริตร
๔. บทสวดพระปริตร
๕. บทสวดมนต์แปล

ซึ่งเล่มนี้ได้แก้ไขหลายๆอย่าง จากเล่มเดิมผมคิดว่า

น่าจะสมบูรณ์นะครับ

หนังสือต่างๆ ที่ผมจะทำไฟล์นี้ ท่านสามารถพิมพ์ เผยแพร่ได้ ตามแต่ท่านศรัทธา ไม่ขอให้ท่านพิมพ์เพื่อจำหน่าย

ขออนุโมทนากับทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สาธุ

พรเฉลิม ทองจันทร์

อธิบายเพิ่มเติม (๒)

ผล ๔ (ผลที่เกิดสืบเนื่องจากการละเลสได้ด้วยมรรค, ธรรมารมณ์อัน
พระอริยะพึงเสวย ที่เป็นผลเกิดเองในเมื่อกิเลสสิ้นไปด้วย อำนาจ
มรรคนั้นๆ - fruition)

๑. โสดาปัตติผล (ผลแห่งการเข้าถึงกระแสที่นำไปสู่พระนิพพาน ,
ผลอันพระโสดาบันพึงเสวย - fruition of stream-entry)
๒. สกทาคามิผล (ผลอันพระสกทาคามีพึงเสวย - fruition of once-
returning)
๓. อนาคามิผล (ผลอันพระอนาคามีพึงเสวย - fruition of non-
returning)
๔. อรหัตตผล (ผลคือความเป็นพระอรหันต์, ผลอันพระอรหันต์พึง
เสวย - fruition of Arahantship)

ผล ๔ นี้ บางทีเรียกว่า สามัญญผล (ผลของความเป็นสมณะ, ผลแห่ง
การบำเพ็ญสมณธรรม - fruits of a monk's life; fruits of the
monkhood) การเข้าถึงธรรม มรรคจะถึงก่อนผล

ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรมะ

เท่านั้นที่จะพ้นจากทุกข์ได้

ข้าฯ จะมีเกินใช้

แต่ไม่ใช่เกินมี